

Gandul zilei 01.12.2016

Cel mai greu îmi este să aștept în tăcere ajutorul Domnului. Cred că toți vrem ca răspunsul rugii noastre să nu se lase prea mult așteptat; vrem ca povara să ne fie luată, să avem parte de rezolvarea problemei încredințate.

Vedem că, uneori, El nu se grabeste cu răspunsul, dar El știe întotdeauna ce face, El știe bine de ce. Prin încrederea în El, prin așteptare și veghere, mulțumire și rugă, credința se întărește, se fortifică, caracterul prinde culori strălucitoare. Căci orice furtună ce-a trecut, cataclism, lasă urme și ne luptăm cu rana devastării, gândind ce bine era înainte.

În slăbiciunea noastră stă puterea Lui. Printr-un vas slab, în totală dependență de El, poate lucra mai bine.

Uneori, simțim că nu mai putem, suferința devine vie și parcă încearcă să ne smulgă de pe stâncă. Și totuși, nu suntem doborâți, pentru că Mâna Mântuitorului iubit îngaduie fără a ne abandona, ne iubeste și e lângă noi și în experiența dureroasă. Sufletul nostru se apropie mai mult de El și chiar dacă sunt momente când ne simțim singuri, lipsiți de ajutorul Său, lacrima noastră îl cheamă și credința noastră e la fel de vie. Mângâierea îmbrățișării Lui o simțim ca o dojană pentru puțină încredere.

Prin toate, El ne poartă mai departe, pe cale. Nimeni și nimic nu ne poate desparta de El în această călătorie. Mulțumim pentru harul îndurării Sale față de noi. Dacă mulțumirea este o decizie zilnică, indiferent de circumstanțe, alegem, de fapt, să?l acordăm încredere și ascultare.

El să ne binecuvânteze cu tăria și răbdarea de a aștepta în tăcere ajutorul Lui.